

● **מסתמנת התנגשות בין משה דיין לבין דויד בן-גוריון**, בתוך צמרת מפא"י. דיין, שעלה לגדולה בחסות ביג"י, סבור עתה כי המנהיג הזקן מתחיל להוות "מישקל מיותר" הרובץ על מפא"י. אין זה מן הנמנע כי דיין יסדל חלק מצמרת המפלגה להאיץ בבן-גוריון שיפרוש, תוך השמעת סיסמות והבטחות נבובות שכל מטרתן להציל את בן-גוריון מן המכה הנוראה למעמדו. בטווח הרחוק יותר, ינסה דיין להמעיט את מעמדו גם של שמעון פרס. עליידי התנהגותו בפרשה נתן דיין לפרס להסתבך מבחינת ציבורית, בעוד שהוא עצמו נזהר מלהיות מעורב ישירות. עליידי כך הוחלש מעמדו של פרס לאין שיעור, לעומת זה של משה דיין. אולם גם מעמד חלש זה של פרס נראה חזק מדי בעיני דיין, השואף להיות המנהיג מספר אחד של מפלגתו.

● **אין כמעט שום סיכוי שמפ"ם ואחדות העבודה יצטרפו לממשלה חדשה**, שמטרתה להציל את מפא"י מן הבחירות. אחרי שהועלתה תוכנית "ממשלת אשכול" יסרבו מפלגות השמאל להצטרף לממשלה שבה יכהן ביג"י בכלל בתפקיד כלשהו.

● **בקרב מפ"ם מתגבשת הדיעה כי גם אחרי הבחירות אין להשתתף בממשלה אשר בן-גוריון יעמוד בראשה**. דיעה זו נפוצה בשלב זה בין חברי המוסדות הנמוכים יותר של המפלגה, אולם יתכן כי עמדה שלילית זו אף תשפיע על המנהיגות העליונה.

● **צפה להצעה מרחיקת-לכת מצד מפ"ם, כדי להשפיע על אחדות העבודה ללכת ברישימה אחידה לבחירות הקרובות**. הצעה זו: מפ"ם תוותר על יתרונה הנוכחי בכנסת (תשעה מנדטים לעומת שבעה של אחדות העבודה) ותסכים להרכבת רשימה פאריסטית של נציגי

פרסם, אלא את הדיעה שהקצין התפטר ונתמנה למנהל המוזיאון הלאומי. אבל את שמו — את שמו לא נדע לעולם!

מפלגות

באצני, לא בקצוות

במהירות שהפתיעה יריבים ואוהדים כאחד, נוצר השבוע גוף פוליטי חדש במדינה: המפלגה הליבראלית הישראלית. אחרי שהפרוגרסיבים הביעו ראשונים את נכונותם ליצירת גוף זה, התכנסו הציונים הכלליים לשיבה ארוכה, אשר בסופה הספה המפלגה החדשה לעובדה קיימת.

מה יהיה כוחה של מפלגה זו? בכנסת, יש כיום לצ"כ ולפרוגרסיבים 14 צירים. "בבחירות הבאות אנו מקדים 25 מנדט" טיפס הכרוז ראש הצ"כ, יוסף ספיר.

תיקחתו: שכל הבוחרים המתונים והשבריים שברוכים הציגו, שהצביעו בעד בר עבדו מפא"י ואשר יהססו לבחור בקצה הימני או השמאלי, יצטרפו לגוף מרכזי "ליבראלי". למונח זה צליל של קידמה פוליטית, המהולה בשמרגלות חברתיות.

"זה יפגע בחרות!" לפני שנפלה ההחלטה, היתה קיימת אפשרות כי הצ"כ יקמו חזית אחידה דווקא עם חרות — ולא עם הפרוגרסיבים. אולם מתוך 33 חברי

לא מכבר, להיפך — נעריה החצו של בן-גוריון דאגו כי ראש אמ"ן לשעבר יתפוס גם בחיים האזרחיים את התפקיד הראוי לו. שתי רמות משולבות. מערכת הבטוחות החליטה לאחרונה לאפשר לקציני צבא הקבע לרכוש מכוניות פרטיות, המ שוחררות ממכס. לשם כך החליטה לבחון מהי המכונית המתאימה ביותר לשימושם של קצינים אלה. חיל-החימוש בחן ארבעה סוגי מכוניות, שהיו מועמדות לכך. בין מכוניות אלה נמצאה גם מכונית הלארס של מופעלי קיזור פרייזר בחיפה.

משה לא נסה חיל-החימוש, החליטה להמליץ דווקא על מכונית הלארס. הוחלט שאינה מתאימה למטרה מסוימת זו. אך למרות חתירת דעת זו של חיל-החימוש, החליט לית ששדר הבטוח של שמעון פרס, במפ"י, לרכוש 40 מכוניות לארס, כהתחלה לעסקות נרחבות יותר.

על רקע יחסים מתהדקים אלה בין מש"ר רד-הסחן לבין מופעלי קיזור פרייזר, היה זה רק טבעי כי מופעלי קיזור פרייזר המוקדב כל-כל לבן-גוריון ולפרס, יקבל משרה יפה (במשכורת ברוטו של 220 ל"י) במפעל המכוניות החיפאיות.

וכך זכו אנחני ישראל להתבונן השבוע בתמונות שהכילו שתי דמויות מעניינות: דמותה של המכונית העממית החדשה של קיזור פרייזר, ודמותו של הפקיד הבכיר בנימין גיבל.

שיחורר מגים

גילי סלומון (22), צעירה חיפאית חגיגית, התגייסה לצה"ל אחרי שסיימה בית ספר לאחיות כאחות מוסמכת. ככל האחות המוסמכות המתגייסות לצה"ל, עברה אף גילי קורס מיוחד שהסמיך אותה כאחות צבאית בדרגת סגן-מישנה. יחד עם חברי תיה הועסקה הצעירה כאחות בבית-החולים רמב"ם בחיפה, במיסגרת שירותה הצבאי.

אחרי תקופת שירות קצרה, הגישה גילי למפקדיה בקשה להשתחרר מן השירות הצבאי. הסיבה, בה נימקה בקשה זו: רצון נה להשתלם בארצות-הברית. בקשתה של גילי נדחתה עליידי כל דרגי השלטונות הצבאיים בפניהם נידונה. הוסבר לה כי בין חברותיה נמצאות רבות המבקשות להשתחרר — ואף בשל נימוקים כבדרימיש קל מנימוקה האי.

בעבור חודשים מספר חזר השם סלומון לעניין את שלטונות הצבא. הפעם היה זה שם אביה של גילי, עורך-הדין החיפאית המצליח, יעקב סלומון, שעלה לחדשות. הוא קיבל על עצמו את הגנת המשפטית של הקצין הבכיר שהאשם עליידי ועתה כהן בסיוע לעדות שקר בקשר לעסקי הביש.

לא עברו שבועות רבים ובקשתה של גילי לשיחורר אושרה. בקשותיהן של אלה מתברות שביקשו אף הן להשתחרר, ניתנו בסעם נוספת.

תקצין הבחיר

יצירת השבוע על פרשת תקצין הבכיר פידסם אפרים קישון, במערב:

גבור הסיפור הוא קצין גבוה ובלונדי שהסתבך בענין מסוים. אשר לטבעו של הקצין המסוים הזה אין אנו יכולים לגלות יותר מסתם ודאי. כלומר שהקצין הואשם עליידי אישיות ידועה (בינתיים הודחה מתפקידה) בקונצם מסוימים. לעומתו טען אחד מראשי הממשלה בארץ, שהקצין חף מפשע ב־75—70 אחוז. פרשה שלמה.

סיבך את הענין, יותר מכל, ששמו של הקצין לא היה ידוע לאיש, מאחר שזה כבר מהחן סוד בטחוני, לנוכח אויביו האוהבים לנו בכל פינה. לכן לא נקבו אף פעם בשמו של האיש, אלא קראו לו "הקצין הבהיר". תכסים מוצלח המונע מסוכנים זרים במר חב השמי מלגלות מי מסתתר מאחורי ה שם, היות שמספר הקצינים הבלונדיים בי צבא הוא ניכר.

הענווה הידקה את החגורה וננקטו צעדים אנטי-שמיים חמורים. אחד השרים, ש הכיר את שמו של הקצין הבהיר, בנאומו לפני קהל מובחר בככר מוגרבי, קיבל נזיפה גומות, כרוח הודעת דובר הממשלה ששודרה בחדשות קול ישראל לאמור: "עדיין לא הגיע הזמן לגלות בפרהסייה ש שמו של הקצין הבהיר הוא יוסי גמבה". היו החוקה היתה מורגשת בכל מקום. פלוגות המשטרה ערכו ציד נרחב אחרי הצפורים שציצו את שמו של הקצין על העצים. לאחרונה לא הורשה לעיתונים ל-

מה רע בממשלה כזאת?

שתי המפלגות. היא אף תהיה מוכנה להעמיד את יצחק טבנקין, איש העליה השנייה מאחדות העבודה, בראש הרשימה המשותפת, מעל למנהיגה שלה, איש העליה השלישית מאיר יערי, אלא אם כן יצטרף לבון לרשימה ויעמוד בראש — ואז לא יהיה צורך לשכנע את אחדות העבודה.

● **המוניע העיקרי, המדריך את המפלגה הדתית הלאומית לחפש מוצא שימנע עריכת בחירות חדשות**; פחדו של משה שפירא כי המפלגה הליברלית תהפוך מפלגה שנית בגדלה במדינה — דבר שאולי יאפשר לה להקים קואליציה עם מפא"י לבדה, בלי השמאל ובלי חתיתים.

בנימוק זה אף ינסה לשדל את השמאל להסכים להרכבת ממשלה ללא בחירות.

● **התקרבות הבחירות תמצא את ביטוייה גם בשטח הכלכלי**. אשכול יאלץ לקצץ כמה מן הסעיפים המנופחים של התקציב החדש, כדי להימנע מהתעלות נוספים במסים השונים. יחד עם זאת ייערכו כינוסי פועלים המוניים, במטרה לאלץ את האוצר אף לקצץ או לבטל חלק מן החיסולים הקיימים.

● **עולי מצרים בישראל יתמכו בהצעה הערבית למנות אופוסטרופוס של האו"ם על רכוש הפליטים הערבים בישראל**. הארגון המיוצג עליידי עורך-הדין שלמה כהנא-ציון, יפנה בימים הקרובים למזכיר האו"ם ברוח זו, יבקש, תוך כדי כך, כי האו"ם יערוב גם לזכויותיהם של עולים אלה לקבל פיצויים מתוך הרכוש המצרי המוקפא — דבר שממשלת ישראל עצמה מסרבת להבטיח.

● **אות אזהרה למשרד החוץ הישראלי**; צמיו שינוי מוחלט במדיניות הצרפתית, כלפי החבר הערבי, בעקבות השלום שיושב באלג'יריה. הסימן הראשון: בוועידת ארגון הברית הבינלאומי בהודו, התייצבו הצרפתים תחילה נגד הכרה בליגה הערבית כארגון אזורי, שינו לפתע את עמדתם, מן הקצה אל הקצה, על פי הוראות פאריס, ישראל נשארה לבדה במערכת נגד קווי-זליגניות אפריקאית.

● **עוד ספר של צעיר ישראלי, שופיע בארץ בתרגום עברי, אחרי שחופיע קודם לכן באנגלית, בארצות-הברית**. דומאן של יורם קאניוק, בנו של מנהל מוזיאון תל-אביב ואיש הפלמ"ח, המתגורר מזה שנים רבות בניו-יורק, נשא לאשה את בתו של אחד מעורכי השבועון טיים.

מרכז המפלגה שהשתתפו בהצבעה, לא היה איש שהתנגד לשיתוף עם הפרוגרסיבים. מדוע? טענו אנשי חרות: "כדי להבטיח את הצטרפותם לקואליציה עם מפא"י."

השיב על כך מזכיר הצ"כ, יוסף תמיר: "הקמת המפלגה החדשה תפגע בחרות לא פחות מאשר במפא"י. על כן תעשה חרות את הכל כדי להפריע ולקלקל. אני במקומם הייתי נוהג בדיוק באותה צורה."

לעצם העניין, השיב תמיר: "כבר ברא שית הברורים עם הפרוגרסיבים, שאלנו אותם אם הם מתכננים להמשיך בדרכם הנוכחית, על יסוד שיתוף-פעולה מתמיד עם מפא"י. הם השיבו כי פרשת לבון שינתה את התמונה לחלוטין. המפלגה חדשה תהיה אלטרנטיבה למפא"י, או לכל הפחות שותפה מקבילה, אבל בשום אופן לא גרורה."

הצטרפות לחרות, לדעת הנהלת הצ"כ, לא היתה מצליחה להסחת את חרות כמפי לגת מרכז מתונה, כי אם רק מחתימה את הצ"כ בחותמת ימנית קיצונית. והבוחר הישראלי, לדעתם, נמצא באמצע — לא בקצוות.

קודם — היסוד. מי יהיה ראש המפ"י לגה החדשה? כיצד יחולקו התפקידים והכרי בורים? מי יתחה את המדיניות החדשה? על כך לא הגיעו הצדדים עדיין להסכם. הסביר אחד מראשי הפרוגרסיבים: "ידענו שאם היינו מתחילים בבירורים ובחלוקת תפקידים, לא היינו מגיעים לעולם להסכם. החלטנו לגשת, קודם-כל, לשאלה היסודית — ולהקים את המפלגה. אחרי-כך נגיע לפרטים. זה אולי לא רגיל אצלנו, אבל זה בריא מאוד."

את דמותה הציבורית תקבע המפלגה כא שר תתכנס להעידת-היסוד שלה, בעוד כהו דש ימים.